

SEED & BREAD

FOR THE SOWER

JES.55:10

FOR THE EATER

korte Bijbelse boodschappen van

THE WORD OF TRUTH MINISTRY

Otis Q. Sellers, Bijbelleraar

Vertaling © Stichting Lachai Roï, Lelystad, Nederland

www.lachairoi.org

Nr. 14

Wat zijn 'de laatste dagen'

'De laatste dagen' waarvan II Timotheüs 3 spreekt, is naar mijn overtuiging een periode aan het einde van Gods huidige bedeling van genade. Die gaat direct vooraf aan Gods aanvaarding van de heerschappij, waarmee het koninkrijk van God op aarde wordt ingeluid. Ik ben er stellig van overtuigd dat deze periode wordt gekenmerkt door de eenentwintig specifieke uitingen van ongewoon grote verdorvenheid die worden opgesomd in II Timotheüs 3:1-8 en dat wanneer deze dingen op die manier, met die hevigheid zich gelijktijdig voordoen, de gelovige het bewijs heeft dat hij in de laatste dagen van de tegenwoordige boze eon leeft. Omdat ik geloof dat deze dingen zo zijn, zie ik het als mijn taak om dat uit te dragen en te verdedigen tegen elke aanval. Iedereen die mij persoonlijk kent, zal weten dat ik oprecht ben wanneer ik zeg dat deze overtuiging het gevolg is van langdurige en volhardende studie van het Woord van God.

Paulus verklaart in zijn laatste brief, aan zijn medearbeider Timotheüs, dat 'er in de laatste dagen zware tijden zullen komen' (II Tim. 3:1). De eenvoudige, voor de hand liggende, betekenis van 'in de laatste dagen,' is dat zij te maken hebben met de laatste dagen van de lange periode waarin God genade heeft betoond, maar aangezien het woord 'laatste' (*eschatos*) de gedachte van resultaat of uitkomst in zich heeft, zien we hier ook een beschrijving van de gevolgen of uitkomsten van de lange periode waarin de mensheid ongerechtigheid heeft bedreven en getolereerd. Zonde brengt zonde voort en de cumulatieve resultaten van de langdurige toegeeflijkheid van de mens ten opzichte van de zonde

zien we in het menselijk karakter in de laatste dagen, zoals dat hier gedetailleerd is beschreven. Omdat het gevolg altijd aan het einde van iets is, moet ook het woord 'laatste' hier wel de gedachte van 'beëindiging' in zich hebben.

Op één punt moeten allen die geloven in het Woord het wel met elkaar eens zijn. De huidige bedeling duurt niet eeuwig voort. De huidige manier waarop God met de mensheid omgaat is niet permanent. De langdurige periode waarin God genadig is, zal zeker tot een einde komen. Daarvan uitgaande, kent deze bedeling ook 'laatste dagen,' 'slotdagen,' of 'afrondende dagen' en over die dagen spreekt Paulus in dit gedeelte. Hij vertelt ons waardoor de mensheid gekenmerkt wordt wanneer wij met die dagen te maken krijgen.

De uitspraak van Paulus over 'de laatste dagen' heeft te maken met een tijd die nog toekomstig was toen deze woorden zijn opgeschreven, wat voor de onbevooroordeelde geest voldoende bewezen wordt door het gebruik van de toekomstige tijd van 'zullen komen' (*enstentsontai*). Dit laat duidelijk zien dat 'de laatste dagen' nog geen werkelijkheid waren op het moment dat deze brief is geschreven, een feit dat bevestigd wordt door de nauwkeurigheid van de door God geïnspireerde woorden.

Deze brief was een boodschap van God door Paulus aan de mens Timotheüs. Toen Timotheüs deze ontving, wist hij heel goed dat hij geen gewone brief aan het lezen was. Hij was de oorspronkelijke tekst aan het lezen van een brief die voorbestemd was om deel te gaan uitmaken van de Heilige Schrift, een deel van het geschreven Woord van God. Door slechts deze brief te lezen, wist hij dat wat Paulus daarin zei, zou worden toevertrouwd aan betrouwbare mensen die op hun beurt deze dingen weer aan anderen zouden onderwijzen (II Tim. 2:2). Dat dit van toepassing is op deze brief wordt aangetoond door Paulus' eigen gebruik van de aorist *ekousas* (niet 'wat gij van mij hebt gehoord,' maar 'wat je van mij hoort'). Bovendien wijst de uitdrukking 'onder vele getuigen' er op dat de zaken die in deze brief zijn besproken niet privé waren.

Timotheüs had geen moeite deze brief te begrijpen. Laat hem zijn eenvoudige deel doen en God zal het Zijne doen. 'Let wel op wat ik zeg, want de Here zal u in alles inzicht geven' (II Tim. 2:7). Daarom zou hij bij het lezen van de zinsnede 'de mensen zullen zijn' (II Tim. 3:2) aan de toekomstige tijd (*esontai*) hebben gedacht en hebben geweten dat hij toen nog niet moest uitzien naar de eenentwintig aanwijzingen voor de aanwezigheid van 'de laatste dagen.' Uit deze toekomstige tijd zou hij weten dat de eenentwintig uitingen van de uiteindelijke verdorvenheid in zijn tijd nog geen realiteit waren en als karakteristiek voor de bedeling

van de genade zouden blijven voortbestaan. Hij zou begrijpen dat het beeld van de mensen dat hier geschilderd werd pas werkelijkheid zou worden nadat 'slechte mensen en bedriegers van kwaad tot erger zouden zijn gekomen' (II Tim. 3:13) en de wereld te maken zou krijgen met de gevolgen van haar toegevendheid tegenover de zonde. Hij zou heel goed weten dat de periode waarnaar verwezen wordt als 'de laatste dagen' niet op de hele bedeling, die begon met Paulus' aankondiging in Handelingen 28:28, betrekking heeft zoals sommigen tegenwoordig beweren.

Sommigen beweren dat de aanwijzingen die in II Timotheüs 3:5 gegeven zijn, aantonen dat de daar beschreven toestanden toen al werkelijkheid waren. Waarom werd aan Timotheüs gezegd dat hij zulke mensen moest mijden, als ze er toen al niet waren?

Dat levert geen enkel probleem op, omdat iedereen zal toegeven dat zulke mensen altijd al op aarde hebben bestaan. Als dat niet zo was, hoe kan er dan gezegd worden dat ze 'van kwaad tot erger zullen komen'? Bovendien moeten we consequent zijn als we aanwezigheid van verdorven mensen willen zien als bewijs voor 'de laatste dagen' en dan moeten we beginnen bij Kaïn. Aan Timotheüs wordt hier verteld dat als hij met zulke mensen, of zelfs maar één zo'n mens, in aanraking komt, hij ze uit de weg moet gaan. Dat is de altijd geldende goddelijke aanwijzing voor allen aan wie deze waarheden zijn toevertrouwd.

Er zijn vanaf het moment dat de zonde is binnengekomen altijd verdorven mensen op deze aarde geweest. Het eerste hoofdstuk van Romeinen geeft een beschrijving van mensen, 'die de waarheid in ongerechtigheid ten onder houden' (Rom. 1:18) en de zonden waaraan dezen zich schuldig maakten zijn onder meer opschepperij, trots, ongehoorzaamheid aan ouders, en gebrek aan natuurlijke liefde. Mensen met deze kenmerken kwamen in de dagen van Paulus veel voor in het Romeinse Rijk en zij gaven zich al lang voordat de huidige bedeling was begonnen aan deze dingen over. Maar pas als we de resultaten van een langdurige werking van ongerechtigheid geopenbaard zien in de eenentwintig (3x7) kenmerken, weten we dat we ons in de laatste dagen bevinden van de bedeling der genade. We moeten er goed op letten dat deze uitingen van verdorvenheid niet gegeven zijn als tekenen van iets dat nog komt, maar als indicaties van de kwaadaardigheid die er in een toekomstige periode zijn zal.

Het wordt aan de individuele gelovige overgelaten om elk van deze kenmerken ijverig te onderzoeken en ze te bezien in het licht van de tegenwoordige toestand in de wereld en dan voor zichzelf te beslissen of we wel of niet leven in de laatste dagen van Gods bedeling der genade.

Ik heb dat gedaan. Ik heb een lange en zorgvuldige studie gemaakt van dit gedeelte in het geïnspireerde Grieks waarin het voor het eerst is geschreven. Ik geloof dat ik elk middel heb gebruikt waarmee iemand de ware betekenis van een woord dat in de heilige Schriften voorkomt, kan achterhalen. Bovendien heb ik meer dan vijftig jaar het gedrag van de mensen bekeken en heb daarin de toenemende ongerechtigheid aanschouwd. Op grond daarvan is het mijn persoonlijke overtuiging dat we nu in de dagen leven waarin het resultaat te zien is van de langdurige uitoefening van ongerechtigheid door de mens en derhalve in de laatste dagen van Gods langdurige betoon van genade. Omdat ik dit geloof, zal ik elke dag van mijn bestaan leven in de verwachting van en het uitzicht op de gezegende hoop, namelijk het krachtig schijnen van de heerlijkheid van de grote God, onze Redder Christus Jezus (Tit. 2:13; Jes. 40:5). Het koninkrijk van God staat op het punt te komen en van wat ik begrijp uit II Timotheüs 3:1-9 is die dag dichterbij dan we denken.

Drie van de meest in het oog springende kenmerken van de laatste dagen zien we in de wereld van vandaag duidelijker dan ooit in de geschiedenis. Het zijn de laatste drie uit de lijst van eenentwintig, te weten: 1) de massa's die tegenwoordig meer liefde voor genot dan voor God hebben, 2) de enorme veelvuldigheid aan vrome vormen die de kracht van de godsvrucht loochenen en 3) het 'Jannes en Jambres'-kenmerk waarmee het echte werk van God vervangen wordt door nep. Deze drie dingen laten in onze tijd een onmiskenbare en buitengewone ontwikkeling zien die nooit in de geschiedenis is voorgekomen.

De interpretatie die ik heb gegeven van 'de laatste dagen' is volledig in overeenstemming met andere gedeeltes van de Schrift die spreken over een vloedgolf van ongerechtigheid vlak voordat God de heerschappij op Zich neemt en Zijn weldadige regering op aarde vestigt. Het onderwijs van II Timotheüs 3:1-9 is dat er op een periode van ongebruikelijke verdorvenheid Gods ingrijpen zal volgen en dat hiermee de verdorven mensen tot staan zullen worden gebracht. 'Zij zullen het niet veel verder brengen' is de triomfantelijke uitspraak van Paulus. De actie van God die de verdorven mensen tot staan brengt, is dat 'hun onzinnigheid aan allen overduidelijk zal worden.' Dat zal werkelijkheid worden wanneer God opnieuw uit de hemelen spreekt en zegt: 'Er zij licht' (Ps. 97:4).

De waarheid die in II Timotheüs 3:1-9 naar voren wordt gebracht, komt op zoveel punten overeen met Psalm 64 dat het enigszins verbijsterend is. In deze Psalm beschrijft David het tumult onder de werkers der ongerechtigheid, die ook door Paulus wordt beschreven in II Timotheüs 3. Het gaat hier niet om de gebruikelijke stroom van ongerechtigheid die altijd al het menselijk ras heeft gekenmerkt. Beide

gedeelten beschrijven een ongebruikelijke vloedgolf van werkers der ongerechtigheid en beide beschrijven wat God daarmee zal doen. 'Maar plotseling treft God hen met een pijl; daar zijn nu hun wonden. Hun tong doet hen over zichzelf struikelen; al wie naar hen ziet, schudt het hoofd' (Ps. 64:8,9). Dat zijn de woorden die David gebruikt om te beschrijven wat er zal gebeuren. 'Maar zij zullen het niet veel verder brengen, want hun onzinnigheid zal aan allen overduidelijk worden' (II Tim. 3:9). Dat zijn de woorden die Paulus gebruikt om dezelfde gebeurtenis te beschrijven. In beide gedeelten zal de verdorvenheid van de verdorven mensen plotseling en op indrukwekkende wijze tot staan worden gebracht.

Het Woord van God openbaart op veel plaatsen dat Gods ingrijpen plaatsvindt in een periode van ongewone verdorvenheid. De belofte dat 'boosdoeners worden uitgeroeid' (Ps. 37:9) is volkomen in overeenstemming met het getuigenis van II Timotheüs 3:9 dat 'zij het niet veel verder zullen brengen.' Wanneer de volken in beroering zijn en overheden op hun grondvesten schudden, zal God uit de hemel spreken en de volkeren op de aarde zullen zacht worden als verwarmde was (Ps. 46:7). Wanneer de goddelozen uitspruiten als het groene kruid en alle bedrijvers van ongerechtigheid bloeien (Ps. 92:8), zullen zij worden vernietigd. Wanneer de vijand zal komen als een vloedgolf, zal de Geest van de Heer opstaan om hen tegen te houden (Jes. 59:19).

Wij baseren ons op Zijn beloften. Boosdoeners zullen worden afgesneden, zij zullen niet door kunnen blijven gaan, de verdorvenheid van de verdorven mensen zal tot een einde komen, God zal op de boosdoeners Zijn pijl van de waarheid afschieten, zij zullen gewond raken, Hij zal ervoor zorgen dat het oordeel van de hemel wordt gehoord. Zijn bliksemen zullen de aarde verlichten. Zijn goddelijke banier zal de vloed van verdorvenheid tegenhouden. Dat zijn Gods beloften. Zij zullen tot op de letter worden vervuld.